

stadig væk vil udgive foreningsblade, må man selv finansiere dem.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Når vi føler os foranlediget til at inddrage de meget store forventede portoforhøjelser, der er annonceret af Post Danmark, hænger det selvfølgelig sammen med, at den enkelte organisation, det være sig en idrætsorganisation eller en børne- og ungdomsorganisation, der i dag kan få udgivet et medlemsblad, som er af vital betydning for hele foreningens arbejde, da er fuldstændig og aldeles flintrende ligeglad med, hvor pengene kommer fra. Foreningerne er da ligeglade med, om det er en portoforhøjelse i Post Danmark eller en besparelse fra regeringen, der gør, at de ikke kan fortsætte deres medlemsaktiviteter. For dem er det væsentligt, at de kan kommunikere, at de kan bidrage til den offentlige debat, og at de kan være med til at sikre en alsidighed og en mangfoldighed.

Derfor er portoforhøjelserne selvfølgelig relevante i diskussionen, og det er jo det, der er forskellen på regeringen og oppositionen i denne sag, nemlig at mange af os kommer fra det frivillige Danmark. Vi ved godt, hvor vigtigt det er, at man, når man er en lokal idrætsorganisation, kan kommunikere direkte med sine medlemmer. Vi ved i øvrigt også, at et demokrati har behov for lige præcis alsidighed og mangfoldighed, det, regeringen og Dansk Folkeparti så ivrigt bekæmper.

Må jeg ikke bare til sidst sige, at når kulturministeren i dag kalder distributionspulje for en demokratipulje, så er den åbenbart ikke mere demokratisk, end at Dansk Journalistforbund har takket nej til at deltage i en statsautoriseret censurkomité. Det kan jeg sådan set godt forstå.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg vil godt følge op på ministerens svar angående de religiøse blade, for jeg synes, ministerens svar desværre med al ønskelig tydelighed viser, hvor tilfældigt det hele i virkeligheden er, i hvor høj grad der er tale om smagsdommeri. For de religiøse blade kommer her i opløbet frem mod lovens vedtagelse lige pludselig med på positivlisten. Det er klart, at jeg ikke ønsker de religiøse blade noget ondt i den her sammenhæng, men jeg vil alligevel sige, at det dog er et udtryk for en endnu højere grad af smagsdommeri end det, vi tidligere har set med lovforslaget, at så tilfældigt

dig foregår det i virkeligheden. Og så tilfældigt kan det også komme til at foregå i de kommende år, når der vil blive en kamp om, hvilke blade der skal stå på henholdsvis en negativ- og positivliste.

Derfor kommer regeringen og kulturministeren ikke uden om, at man her forbyrder sig mod alle sine egne smagsdommerprincipper. Det gør man, og det er det, som også gør, at Kristendemokraterne i forhold til det ændringsforslag, der er stillet i dag, faktisk ikke kan stemme for det, uanset at vi selvfølgelig gerne vil de religiøse blade det godt, men vi må undlade at stemme for det. Vi vil ikke medvirke til den form for smagsdommeri under nogen omstændigheder.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hvis man vil udgive et foreningsblad, skal man betale selv, siger ministeren. Det er helt i orden. Hvis en politisk forening vil udgive et foreningsblad, skal den betale selv. Det er helt i orden.

Så siger vi, at politiske foreninger kan få vanskeligt ved at have råd til det, men ministeren siger, at det er ikke noget problem, fordi de politiske foreninger får massevis af statsstøtte, og så kan de bare tage pengene derfra. Men så er det, vi spørger: Hvad med de politiske foreninger, der ikke får statsstøtte? Her er vi jo ved hele kernen i sagen. Det er åbenlyst smagsdommeri, vi har en smagsdommerregering, der helt klart laver smagsdommervirksomhed, og derudover har den selv fingrene nede i klejekassen. Det Konservative Folkeparti vil få partitilskud fra staten, som kan finansiere porto'en for dets blade, efter at portostøtten forsvinder. Det kan Det Konservative Folkeparti gøre, det kan Enhedslisten gøre, men det kan Retsforbundet ikke gøre, og det kan nye partier ikke gøre. Derfor handler det om, at regeringen er med til at skabe et monopol for, hvilke politiske retninger der får støtte. Man rager selv penge ned i lommen, og det synes jeg er grundlæggende ubehageligt. Hvis det endda var sådan, at Det Konservative Folkeparti og andre partier gik foran, var det o.k., men når man gavner sig selv og lader andre betale, synes jeg, det er ulækkert.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt sige en principiel ting om mekanismen i forslaget. Efter Enhedslistens opfattelse